Написав Артемук Мирослава
П'ятниця, 26 січня 2024, 13:29

Самотність, біль, розлука і терпіння,
Це все, що зараз маєш у житті,
Так хочеться від близьких розуміння,
Та ти його не можеш віднайти.

Твоя родина теж не розуміє,
І цим лиш рани серцю завдає,
Та іскорка надії ще жевріє,
На те, що шанс у тебе іще є.

Тож ти послухай голос свого Бога,
Що промовляє тихо до душі,
Моя дитино, ця твоя дорога
Благословенна буде у кінці.

Ти зараз йдеш і виходу не бачиш…
Твій горизонт у повній темноті…
Й ти опустивши свої руки – плачеш.
Не бійся дочко! Я скажу тобі.

Цей шлях тяжкий. Та ти його здолаєш,
Ще трішечки, дитино, потерпи.
Для тебе план Свій ідеальний маю.
Але спочатку все ось це пройди.

«Господь залишив!» - думаєш ти часто.
Наносить ворог невимовну біль.
І ти неначе в клітці бідна пташка.
Терзаєшся в середині своїй.

Ти думаєш, чому це допускаю.
Напевно Я тебе вже не люблю…
О Ні, дитя. Люблю. Я просто маю
Свій план для тебе. І лише тому

Я дещо неприємне допускаю…
Та все по плану дороге дитя.
Не думай, що тебе за щось караю.
Для Мене цінна є душа твоя.

Тож підійми опущенії руки.
І з вірою у небо подивись.
Там Той, Хто перетЕрпів тяжкі муки,
Хто в час недолі до Отця молився.

А те, що зараз у житті проходиш,

І той тяжкий і болісний тягар,
І те, що порятунку не знаходиш,
Як за ударом сиплеться удар

Я все це знаю. О дитино мила,
Мені довірся, Я тебе веду.
В той час, коли не стане зовсім сили,
Тебе на Своїх крилах понесу.

Не плач, дитя, Я плани Свої маю.
Тож дочекайся ти до того дня,
Коли душа немов зоря засяє,
Коли звершиться воля вся Моя.

Тебе люблю. Про тебе пам’ятаю.
Благословив. І ще благословляю.
Амінь.03.03.2024р.